

H 61 h 33/10

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
OPIS PATENTOWY

Nr 14683.

Kl. 30 f 10.

Jacopo Diena
(Paryż, Francja).**Kociołek do łaźni parowej.**

Zgłoszono 15 maja 1930 r.

Udzielono 30 września 1931 r.

Wynalazek niniejszy dotyczy kociołka do łaźni parowej. Kociołek ten składa się ze zbiornika na wodę, grzejnika i przewodów, prowadzących parę. Para płynie kilkoma rurami o cienkich ściankach i stałym przekroju, biegnącymi początkowo poziomo, a następnie — ku górze wzdłuż ścianki zbiornika, przyczem niektóre rury są wygięte w pętlę, wobec czego każda rura posiada inną długość.

Na rysunku fig. 1 przedstawia przekrój podłużny kociołka, a fig. 2 — jego rzut poziomy.

Kociołek składa się ze zbiornika na wodę 1, ustawionego na nóżkach 2, wspartych na podstawie 3, na której również umie-

szczony jest grzejnik 4. Zbiornik jest szczelnie zamknięty pokrywą 5, wobec czego wytwarzająca się w nim para może uchodzić nazewnątrz tylko przez rury 7, 8, 9. Do dna zbiornika przymocowana jest tuleja 6, chroniąca od zetknięcia się z wodą rury 7, 8, 9 na parę. Każdą z rur tych można zaopatrzyć w dowolny zawór (na rysunku nieprzedstawiony) służący do regulowania temperatury pary, jak to będzie wyjaśnione poniżej. Rury 7, 8, 9 na parę przechodzą przez dno zbiornika, w którym są zamocowane. Poziomy odcinek 10 jednej rury np. 7 jest przeprowadzony prosto pod dnem zbiornika, a pozostałe dwie rury 8 i 9 tworzą pod dnem zbiornika poziome pę-

tle 11. Wszystkie rury są zagięte w miejscu 12 ku górze i kończą się powyżej pokrywy 5 w kominie 13.

Wewnątrz zbiornika 1 osadzone są np. na tulei 6 pierścienie 13', służące do zawieszania probówek 14 ze środkami leczniczymi, stosowanymi do kąpieli parowych.

Kociołek niniejszy działa w sposób następujący. Woda, nagrzewana w zbiorniku 1 grzejnikiem 4, paruje, a para wypływa rurami 7, 8, 9, przyczem płynie poziomymi odcinkami pod dnem zbiornika i osusza się pod wpływem wysokiej temperatury oraz zostaje silnie przegrzana. Para, uchodząca wylotami 15, posiada temperaturę około 250°C. W razie zamknięcia najkrótszej rury 7 para płynie dwiema dłuższymi rurami 8 i 9, tworzącymi pętle 11, wskutek czego zostaje silniej przegrzana do temperatury około 300°C. Zamknięcie rur 8 i 9 i otwarcie zaworu najkrótszej rury 7 powoduje obniżenie temperatury np. do około 200°C. W ten sposób można temperaturę pary regulować w pewnych granicach.

Lekarstwa w probówkach 14 parują również i mieszają się z parą wodną.

Przegrzana para, uchodząca z wylotów 15, miesza się z nagrzanym powietrzem, dopływającym od dołu komina 13.

Kociołek jest umieszczony wewnątrz jakiegokolwiek osłony, tworzącej celę dla osoby, biorącej kąpiel parową. Kociołek

może również stać poza osłoną, co wymaga jednak zastosowania odpowiedniego przewodu parowego.

Przyrząd można oczywiście ogrzewać dowolnym sposobem np. grzejnikiem elektrycznym. Przegrzewanie pary można uskutecznić zapomocą tego samego grzejnika, który ogrzewa wodę, lub też zapomocą oddzielnego grzejnika.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Kociołek do łaźni parowej, znamienny tem, że posiada na odprowadzanie pary kilka rur (7, 8, 9) o cienkich ściankach i stałym przekroju, przeprowadzonych pod dnem ogrzewanego zbiornika (1) na wodę, a następnie zagiętych ku górze równolegle do ścianek zbiornika, przyczem niektóre z rur posiadają poziome pętle (11) tak, że każda rura na parę posiada inną długość.

2. Kociołek według zastrz. 1, znamienny tem, że rury na parę są zaopatrzone w zawory, a znajdujące się w zbiorniku (1) końce tych rur są umieszczone w tulei (6), chroniącej je od zetknięcia z wodą.

Jacopo Diena.
Zastępca: K. Czempiński,
rzecznik patentowy.

Fig.1

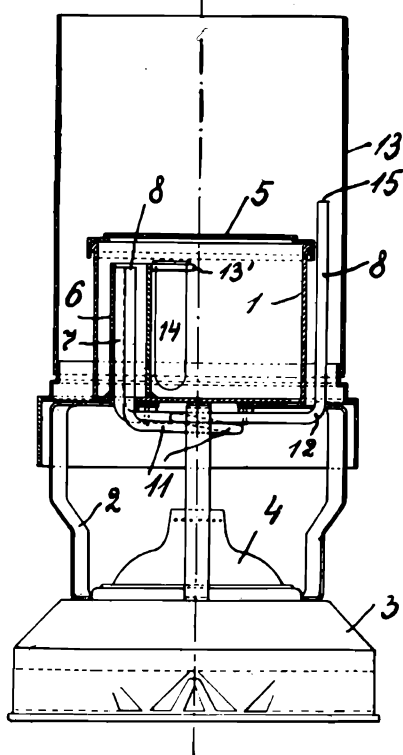

Fig.2

